

lige Mennesker, naar man ser, hvad der foregaar rundt om i Verden, kan føle Træng til at rejse det Spørgsmaal: „Hvor glider vi hen?“ og fyldes med Bekymring for saavel det ene som det andet. Men oprigtig talt: at Spørgsmaalet „Hvor glider vi hen?“ virkelig har paatvunget sig et Mindretal i Udvalget, fordi der her hjemme ad rent praktisk Vej skabes Mulighed for, at nogle faa Mennesker kan komme til at fælde Træer eller fylde Kulvogne i Stedet for at slæbes fra Fængsel til Fængsel eller fra Fængsel til Sygehus og fra Sygehuset tilbage til Fængselet Aar efter Aar, det tilstaar jeg er mig lige saa gaadefuldt som det, at det er de samme Mennesker, der har stillet Ændringsforslagene Nr. 1 og 16.

Den ærede Ordfører for Mindretallet nærede ogsaa Bekymringer for, at man skulde kunne nægte at betale Skat. Der er dog altid den Udvej at udpante, hvis der overhovedet er noget at betale Skat af. Jeg tror ikke, Statskassen vilde lide noget paaviseligt Tab, selv om de, der her er Tale om, ikke kom til at betale Skat, i hvert Fald vilde det vistnok være til at bære, men hvis de har noget at betale af, vil de selvfølgelig være undergivne de almindelige Regler. Det ærede Medlem tænkte sig endvidere, at der blev saa mange, at naar de skulde sendes til Arbejde, maatte man have en stor Politistyrke til at holde Styr paa dem. Jeg tror oprigtig talt ikke, der foreligger Muligheder af den Karakter. Det, der her er Tale om, er at bemyndige Ministeren til i de Tilfælde, hvor han finder det paakrævet, at give den her omhandlede Tilladelse; der er ifølge Sagens Natur sat den Grænse, at der i alle Tilfælde skal tilvejebringes det Antal, som efter Loven behøves til hvert Vaaben. Sandsynligheden taler derfor for, at det kun vil blive ganske faa Mennesker, det kommer til at dreje sig om, og jeg tror ikke, at der vil opstaa nogen som helst Vanskelighed i saa Henseende. Naar det er sagt, at der ikke er givet nogen som helst Antydning af, hvilket Arbejde man kunde tænke sig at anvende de paagældende til, vil jeg dog svare, at helt rigtig er dette ikke. Det har her og under tidligere Forhandlinger været nævnt, at man kunde anvende dem f. Eks. til Skovarbejde, og der er meget andet Arbejde paa Statens Ejendomme og i Statsbedrifter, som man meget vel og uden Vanskelighed vil kunne anvende dem til, og ordnede Forhold — ja, det skal vi saa vist nok kunne tilvejebringe dér.

Nej, dette Forslag danner ikke en Slags Indledning til Anarkiet, man foreslaar kun en praktisk, til alle Sider hensyntagende Løsning af et vanskeligt Spørgsmaal, der ganske naturligt under disse Krigsforhold, hvor Sindene sættes mangedobbelt i Bevægelse, har vist sig at være vanskeligere, end det tidligere har været. Derimod forekommer det mig ikke, at man fra Mindretallets Side yder blot et Bidrag til Løsningen af Spørgsmaalet, saaledes som Ændringsforslagene er stillede op. Det er muligt, at dette beror paa en Misforstaaelse af Mindretallets Hensigt, men som Ændringsforslagene er, ser jeg ikke, at en Mulighed for Løsning bydes, og derfor vil jeg gerne spørge, om det er det ærede Mindretals Mening, at de Mennesker, som af religiøse Grunde vil nægte at lade sig anvende paa den Maade, som er foreslaaet af Mindretallet, vedblivende skal kastes i Fængsel den ene Gang efter den anden, uden at man byder dem Mulighed for at handle i Overensstemmelse med deres Samvittighed. Jeg vil gerne spørge det ærede Mindretal om, hvorledes man agter at stille sig overfor dem, der gennemfører den Sultestrejke, som forskellige har forsøgt. Jeg tror, at man baade af Hensyn til Samfundets Interesser og af Hensyn til de Mennesker, som dog ved at sætte deres Helbred ind paa at hævde deres Overbevisning viser, at de har en stærk Samvittighed, skal forsøge de yderste Udveje for at komme over et saadant Spørgsmaal uden sørgelig Udgang. Det kan ikke nytte at sige, at det er opsætsige Personer, som ingen behøver at tage noget som helst Hensyn til, thi det er Mennesker, som sætter deres Tilværelse ind paa en bestemt Overbevisning; saadanne Mennesker maa man altid have Respekt for, rent bortset fra, om man finder den Fremgangsmaade, de anvender, skadelig, uheldig og uforstandig, eller om man ikke gør det. Jeg for min Del anser deres Fremgangsmaade for at være i høj Grad baade uklog og urigtig, men det forhindrer ikke, at jeg kan have Respekt for de Mennesker, for hvem Spørgsmaalet virkelig betyder noget, og det er kun om dem, der i Virkeligheden vil blive Tale.

Jeg tror imidlertid, at dette Spørgsmaals Løsning betyder noget for mange flere, jeg tror, den betyder noget for en overmaade stor Del af den danske Befolkning, thi der er mange, for hvem det er, jeg kan gerne sige en Samvittighedssag at staa overfor dette at tvinge Folk til en Gerning, som de anser for stridende mod